

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **Mgr. P. V.**, narozeného x, trvale bytem Ch., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 1.7.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2014 č.j. X o *průkaz osoby se zdravotním postižením*,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou doplněnou k výzvě soudu žalobce napadl *rozhodnutí MPSV ze dne 18.6.2014 č.j. X*, jehož kopii připojil, kterým žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), z části změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - Krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP**) ze dne 17.3.2014 č.j. 72669/14/SO o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014 takto:

- I. za slova „ode dne 01.01.2014“ se vkládají slova „trvale“.
- II. Doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením se stanoví **na dobu nejvýše 10 let**.
- III. Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu, se výše uvedené rozhodnutí **ve zbytku p o t v r z u j e**.

V *žalobě* žalobce závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.6.2014 a vrácení věci žalovanému, neboť pro něho má zásadní roli sleva na jízdném právě pro druhý stupeň s označením ZTP. Cílem takového zhodnocení je pak zřejmě odstavení plátce daní do plného invalidního důchodu, když podle zlehčování posudkových lékařů odpovídá jeho

zdravotní stav středně těžkému postižení ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o DOZP (tj. zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, dále jen **zákon**), vztahující se však jen na neurologické příznaky (dle něho § 34 avšak odst. 3!). Toto hodnocení je tedy subjektivní ve vztahu s pohledem a stanovisky odborných lékařů MS centra Neurologické kliniky 1. LF UK a VFN Praha na Karlově náměstí (*13 let jejich pacientem, vždy s průkazem ZTP*) hovořícím jasně o irreverzibilitě, podstatném omezení funkce pohyblivosti dolních končetin pro reoperace endoprotézy kyčle s následnou poruchou chůze a mnohočetnými hybnými komplikacemi, právě ataxii, spastické triparéze, titubaci, instabilitě, vertebrogenním algickým syndromu páteře, osteoporóze skeletu, nekrozách, nemluvě o totální náhradě chrupu, ale zejména výrazném omezení orientace v prostoru pro slepotu PO a jiné nakombinované obtíže chronické závažné nemoci; vždyť zhoršování ostatního stavu je možné i při stabilizaci neurologických příznaků. Považuje rozhodnutí za nesprávné, protože odpůrce odůvodňuje své rozhodnutí tím, že podle posudku příslušného posudkového lékaře je momentálně pouze TP na 10 let a trvale a je výsledkem chaosu změn (od 1.1.2014) zákona a rozdílného úhlu pohledu na kombinaci jeho chronických obtíží i celkového zhodnocení relaps remitentní sclerosis multiplex - jak už název multi sám dokládá. Posudkový lékař učinil tento závěr poté, co jej 31.10.2013 sám vyzval ať si podá žádost znovu hned po 1.1.2014 se změnou zákona (což učinil hned 3.1.) a tím jej uvedl v omyl a naději; na jednání dne 9.6. mu však tvrdil, že netušili, že se ještě zpřísní! Navíc pochybení a vady řízení přiznává i ÚP, který mu od začátku irrelevantně tvrdil, že se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neznaje realitu a vývoj této nevyléčitelné nemoci. Dle něho při posuzování zdravotního stavu, nebylo správně posouzeno zejména ustanovení a námitka jeho odvolávání se na přílohu 4 bod 2 písmeno n) prováděcí vyhlášky č. 388/2013 Sb. k zákonu č. 329/2011 Sb. Rozhodnutí odpůrce bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného celkového stavu, subjektivního úhlu pohledu bez přihlédnutí právě k faktu trvale invalidující chronické nemoci, jejímž následkem je postupující zhoršování kvality mého života, ač momentálně („od poslední kontroly“) bez „nových neurologických příznaků a stabilizaci“, která je však důsledkem biologické léčby. Tím, že posuzující orgán nevzal v úvahu veškeré zdravotní postižení, došlo k porušení zákona a např. § 3 a § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. (**správní řád**) jako i např. dohody vedení LPS ČSSZ s GR ÚP, že při výměně průkazů v případech trvalého zdravotního postižení bude postupovat bez zbytečné zátěže a k nové objektivizaci zdravotního stavu dojde pouze v případě chybějící podkladové dokumentace.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.6.2014 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 3.1.2014 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen **zákon**), kdy bylo po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Sokolov (dále jen **OSSZ**) dne 24.2.2014 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. k) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., vydáno rozhodnutí ÚP ze dne 17.3.2014 č. j. X, jímž byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014. Po včasném odvolání žalobce proti rozhodnutí ÚP bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), která po jednání dne 9.6.2014 (*přítomen byl i žalobce a odborný lékař z oboru neurologie*) vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ a tento stav existoval i k datu 1.1.2014, doba platnosti trvale. Uvedená komise se vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce a v posudku konstatovala, že u něho byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav – jedná se o sclerosis multiplex, remitentní formu, verifikovanou MR vyšetřením a likvorogicky, EDSS 4,5, t.č. biologická léčba dobře

tolerovaná, dále doloženo reziduální zrakové postižení s praktickou slepotou pravého oka, visus je korigován levým okem, (*nejedná se tedy o praktickou slepotu obou očí*), sekundární algický syndrom páteře, osteoporóza, arteriální hypertenze kompenzována léčbou, obezita, anxiosně depresivní syndrom. V dokumentaci stav po TEP levého kyčelního kloubu (12/2003 *pro aseptickou nekrózu*), stav po reimplantaci TEP coxae I. sin. (06/2010), stav po fraktura colli femoris I. sin. (28.01.2009), stav po operaci menisku gen. I. sin., stav po bronchopneumonii (2011), stav po APPE (2001). Žalobce je v oblasti psychické dobře komponován, plně orientován všemi kvalitami, intelekt normální, ve smyslové oblasti na pravém oku praktická slepota jako reziduální zrakové postižení, celkově visus korigován levým okem, *nejedná se tedy o praktickou slepotu obou očí*, sluch bez funkčního postižení, kardiopulmonálně kompenzován, nykturie bez urgencí. V pohybové oblasti na páteři doložen sekundární algický syndrom páteře bez prokázané kořenové léze, páteř v ose, předklon možný do 90 st., Thomayer do kolen. Na horních končetinách oslabená síla PHK, v Mingazzini horní končetiny bez poklesu, úchopová funkce obou rukou je zachována. Na dolních končetinách mírně oslabená síla obou DK, v Mingazzini lehký pokles vpravo, mírně omezená zevní i vnitřní rotace v pravém kyčelním kloubu. DK bez otoků a žilních vměstků. Stoj I v normě, bez titubací, chůze s odlehčováním LDK, atakticko spastická, po místnosti a na krátkou vzdálenost schopen samostatné chůze bez opory, při chůzi běžně používá 1 francouzskou hůl. Neurologické vyšetření závěrem objektivizuje funkční postižení: centrální spastická tripareza s lehkým omezením funkce pravé HK a obou DK na podkladě relaps. remitentní formy roztroušené sklerózy. Dle doložených neurologických nálezů je hodnocení EDSS dlouhodobě 4,5, doložený neurologický nález k jednání PK MPSV z 21.05.2014 dokládá stabilizaci stavu bez nových neurologických příznaků, medikace biologickou léčbou snášena dobře, QMR ze dne 19.05.2014 nové léze neprokázalo. Nelze tedy dle těchto nálezů prokázat zhoršování stavu, nejsou prokázány lateralizace ani plegie končetin. Závěrem komise uvedla, že zdravotní stav žalobce nelze hodnotit jako podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat těžké omezení funkce dvou končetin, není prokázáno funkční omezení hybnosti kyčelních nebo kolenních kloubů na obou dolních končetinách o polovinu fyziologického rozsahu. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat těžké postižení pohyblivosti s mnohočetnými hybnými komplikacemi, s těžkou formou rigidity, hypokinéz, tremoru, ataxií, mimovolných pohybů, neurologické nálezy dokládají EDSS 4,5 (beze změn). Také bylo uvedeno, že komise je povinna při posuzování zdravotního stavu a z něj vyplývajícího funkčního postižení postupovat dle platných právních norem a není kompetentní je měnit. Nelze proto tedy zdravotní stav hodnotit dle již neplatné právní normy, tj. příloha č. 2 vyhlášky č. 182/1991 Sb. Žalovaný se rovněž vyjádřil ke všem námitkám žalobce (*strana 3-4 napadeného rozhodnutí*), z nichž žádnou neshledal důvodnou, proto nebylo odvolání vyhověno. Protože však je v § 35 odst. 5 zákona uvedeno, že jestliže ÚP rozhodne o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, současně tím na základě výsledku posouzení zdravotního stavu rozhodne rovněž o době platnosti tohoto průkazu, přičemž doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením je nejvýše 5 let u osob do 18 let věku a nejvýše 10 let u osob starších 18 let věku, a výrok napadeného rozhodnutí ÚP výše uvedené údaje neobsahoval, změnil z části odvolací správní orgán napadené rozhodnutí tak, že údaje v souladu s ustanovením § 35 odst. 5 zákona, výrokem svého rozhodnutí doplnil a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil, ale toto pochybení ÚP nemělo vliv na výsledek správního řízení v uvedené věci.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 22.10.2014 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.r.s. jako nedůvodné, souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh

řízení a zdůraznil, že posudek, jehož obsah byl stručně popsán, byl hodnocen jako každý jiný důkaz a vydané rozhodnutí je v souladu s posouzením zdravotního stavu žalobce a pouze částečně byla změněna výroková část rozhodnutí ÚP z formulačních důvodů. Také uvedl, že byl rozkladovou komisí MPSV projednán podnět žalobce k zahájení přezkumného řízení, kdy dopisem ze dne 25.9.2014 byl žalobce informován o závěrech této komise, které nevedly k zahájení přezkumného řízení, neboť nebyla zjištěna taková pochybení, pro které by předmětné správní rozhodnutí mělo být zrušeno (připojena byla i kopie uvedeného dopisu). (*Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.*)

Obsah správního spisu zaslaného soudu žalovaným odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena Žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 3.1.2014 doručená ÚP téhož dne, v níž není uveden druh průkazu, o který je žádáno. Rovněž v posudku OSSZ ze dne 24.2.2014 je popsán toliko zdravotní stav, ale není uvedeno, jaký druh průkazu má být přiznán, pouze bylo uvedeno, že jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. k) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. ve znění platném od 1.1.2014. Následně rozhodnutím ÚP ze dne 17.3.2014 (*vypraveno 18.3.2014*) byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.1.2014 s odkazem na posudek OSSZ shora uvedený. Z odvolání žalobce ze dne 20.3.2014 je zřejmé, že se mu jedná o průkaz s označením ZTP, neboť jej měl 12 let a jeho (*zdravotní*) stav se rozhodně nelepší, nemoc podstatně omezuje jeho pohybové schopnosti, kdy při denním dojíždění do práce a i za specializovanými lékaři do Prahy má pro něho zásadní roli sleva na jízdném pro druhý stupeň s označením ZTP a navíc nebyla dostatečně zohledněna kombinace jeho zdravotních obtíží. Z posudku PK MPSV ze dne 9.6.2014 se závěrem shora uvedeným vyplývá, že přítomný žalobce byl vyšetřen odborným lékařem z oboru neurologie a zhodnoceny i lékařské zprávy, přičemž kontrolní neurologické vyšetření ze dne 21.5.2014 předložil žalobce k jednání komise. Žalobce byl vyrozuměn žalovaným o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužil. Napadené rozhodnutí ze dne 18.6.2014 bylo žalobci doručeno dle doručky dne 24.6.2014.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože oba účastníci projevíli s takovým postupem výslovný souhlas (*žalobce dne 8.12.2014*).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 18.6.2014*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 *správního řádu* povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich

hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 zákona ve znění platném k rozhodnému datu, když dle odst. 1 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle odst. 2 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V odst. 3 je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Vyhláška č. 388/2014 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, stanoví v § 2b, že zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce:

1. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením /písm. k) – neurodegenerativní postižení s pohybovou chudostí, poruchou posturální stability, slabostí dvou končetin a podstatným snížením dosahu chůze/;

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n);

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 18.6.2014 nespĺňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, žádné nové důkazy na podporu svého tvrzení nepředložil. Zaslalou kopii posudku o invaliditě – kontrolní ze dne 27.5.2014, z níž vyplývá, že od 27.5.2014 byl žalobce uznán invalidní nikoli pro invaliditu prvního stupně, ale již pro invaliditu druhého stupně (50% míry poklesu pracovní schopnosti schopnosti), nelze považovat za stěžejní důkaz, jelikož se jednalo o posouzení invalidity, což se řídí naprosto odlišným předpisem než řízení o průkaz osoby se zdravotním postižením. Ostatní lékařské zprávy připojené k žalobě byly již posouzeny komisí, jak je zřejmé z jejího posudku ze dne 9.6.2014. Žalobce považoval hodnocení a rozhodnutí za nesprávné zejména proto, že měl 12 let přiznaný průkaz ZTP, o který mu primárně jde, neboť má pro něho zásadní roli sleva na jízdném při denním dojíždění do práce i do Prahy za specializovanými lékaři. Navíc dle žalobce posudkoví lékaři jeho stav zlehčují, když dle nich odpovídá středně těžkému postižení a přitom zhoršování ostatního stavu je možné i při stabilizaci neurologických příznaků. Z posudku PK MPSV je však zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 4 vyhlášky č. 388/2014 Sb., kdy kromě vyšetření žalobce v komisi byly zhodnoceny všechny lékařské zprávy (tedy i žalobcem předložené), z nichž vyplývá, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jak uvedeno shora. Přitom sdělení ÚP o tom, že se u žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace (sociální šetření provedeno dne 19.12.2012) se týká jiné doby a zejména jiného právního předpisu, než v této projednávané věci. Zjištěný zdravotní stav odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. k) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 ve znění platném od 1.1.2014. Neznamená totiž, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné či v rozporu s příslušnými předpisy, není-li vyhověno žadateli požadujícího průkaz ZTP, i když u něho byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a je invalidním pro invaliditu druhého stupně.*

K námitce žalobce, že měl 12 let přiznaný průkaz ZTP, soud zejména připomíná, což je ostatně známo i žalobci, jak je zřejmé i z obsahu jeho žaloby, že *došlo od 1.1.2014 ke změně příslušného § 34 zákona* a to zákonem č. 313/2013 Sb., když do té doby dle § 34 odst. 4 zákona průkaz ZTP náležel osobám, které jsou podle zákona o sociálních službách považovány pro účely příspěvku na péči za osoby závislé na pomoci jiné osoby ve stupni II (*středně těžká závislost*), a osobám starším 18 let, které nejsou schopny zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace z důvodu úplné nebo praktické hluchoty. Naproti tomu nyní platí, že se musí jednat o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra (*viz citace shora*), což nebylo zjištěno u žalobce, tudíž mu nemohlo být vyhověno, jelikož nesplňoval zákonem stanovené podmínky pro přiznání průkazu označeného ZTP, i když je přesvědčen o opaku. Rovněž soud považuje za vhodné zmínit, že např. dávky poskytované osobám se zdravotním postižením (příspěvek na péči, invalidní důchod), nejsou upraveny stejnými zákony/předpisy, proto osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nemusí současně splňovat zákonná kritéria pro příkladmo uvedené dávky, přičemž zdravotní stav posuzují posudkoví lékaři či posudková komise za přítomnosti odborného lékaře z oboru dle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a podle výsledku posouzení teprve poté správní orgány rozhodnou o předmětné dávce, v níž zohlední výsledek posouzení zdravotního stavu

žadatele o dávku posudkovými lékaři.

Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení jeho zdravotního stavu na OSSZ, ale u jednání PK MPSV byl přítomen, a před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, případně předložit další lékařské zprávy či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., avšak této možnosti nevyužil; lékař OSSZ i PK MPSV zhodnotili všechny předložené lékařské zprávy, jak vyplývá ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí, uvedena byla příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i další zdravotní postižení.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 1.7.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Žalobce neprokázal pochybení v postupu správních orgánů a jeho argumentace, že předtím měl průkaz ZTP přiznán 12 let, je zcela lichá, jelikož posudkový lékař či PK MPSV při vypracování podkladového rozhodnutí, tj. posudku, pro rozhodnutí správního orgánu (*ÚP či žalovaný*) o žádosti občana či v řízení o odvolání, jsou povinni se řídit předpisem platným v rozhodném období, tedy v této věci k datu 1.1.2014, od něhož byla účinná i novela zákona č. 329/2011 Sb., tj. zákon č. 313/2013 Sb., i novela vyhlášky č. 388/2011 Sb. (vyhláška č. 388/2013 Sb.). Platnými a zároveň i účinnými předpisy se musí také řídit správní orgány i soud. Rovněž dle názoru soudu částečná změna rozhodnutí ÚP ze dne 17.3.2014 žalovaným byla zcela bez vlivu na výsledek řízení o žádosti žalobce, jelikož byly toliko doplněny chybějící údaje obsažené v ustanovení § 35 odst. 5 zákona, jak uvedeno shora (*doba platnosti i průkazu*); znění § 35 odst. 5 zákona bylo citováno v rozhodnutí žalovaného a soud pro stručnost na něho odkazuje. Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobce možnost podat opakovaně žádost o předmětný průkaz označený symbolem ZTP, nebude-li vyhověno žádosti ani případnému odvolání proti rozhodnutí o jeho nepřiznání, jelikož zdravotní stav se posuzuje k určité době závislé na podané žádosti.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. prosince 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně